

Coimisiún na Scrúduithe Stáit
State Examinations Commission

LEAVING CERTIFICATE EXAMINATION, 2018

ROMANIAN

HIGHER LEVEL

Monday, 18 June

09:30 - 12:30

Citiți cu atenție textul dat și răspundeți la întrebări. Completați toate cele trei părți, bazându-vă pe text. Toate răspunsurile trebuie scrise în limba română.

Maximum 100 de puncte

Am un prieten care nu se poate dezlipi de telefon

1. Ce faci dacă ai un prieten care stă toată ziua cu telefonul în mână, care nu se poate dezlipi de acele aplicații de socializare pe care le folosește chiar și când ieșiți în oraș și care devine din ce în ce mai trist și mai retras? Există oare o legătură între această **introvertire** și viața trăită aproape exclusiv online?

2. Uneori, pare că trăim cu toții ca Alice în Țara Minunilor: un click și am căzut în vizuina iepurelui, unde ne așteaptă o lume de minunății, care se transformă după interesele, curiozitățile, preferințele noastre. **Lumea virtuală** complică enorm limitele dintre real și imaginar. E o lume pe care noi, oamenii, am creat-o, dar care trăiește în afara noastră. Și e fascinantă, mai ales pentru persoanele care, din diferite motive, au dificultăți în a relaționa față în față cu ceilalți. În spatele ecranului, anxietățile legate de cum voi fi perceput, respingere, judecată, critică, se diminuează, în timp ce curajul, agresivitatea, puterea opiniei sînt încurajate de anonimat. Imaginea pe care o proiectez interacționează cu imaginea celorlalți. Ar fi simplist și neadevărat să spunem că relațiile sociale online sînt false sau inexistente.

3. Unele studii sociale demonstrează faptul că persoanele care petrec mult timp pe site-urile de socializare – și pe diferite aplicații – se declară mai lipsite de energie, mai plictisite și mai deprimare. Întrebarea rămîne însă: de unde vine acest lucru? Oare oamenii care petrec atît de mult timp online ajung să fie deprimați, triști, însingurați, sau mai degrabă cei care sînt deja triști și însingurați sînt mai dispuși să petreacă mai mult timp pe site-urile de socializare? Cine a fost mai întîi? Oul sau găina virtuală? E posibil ca ambele variante să fie adevărate. Pe de o parte, faptul că petrecem mult timp online vizualizînd imagini interesante, laudative, care fac să pară cumva viața celorlalți mai interesantă, ne poate întrista, însă e la fel de probabil ca motivul pentru care sîntem acolo atît de des să aibă de-a face tocmai cu faptul că ne simțim însingurați, străini în propria viață, copleșiți de ceea ce ne doare.

4. Adesea, ecranul devine un mijloc de a evita viața reală. Ne conectăm la lumea online, căutăm să intrăm în relații virtuale tocmai pentru a evita emoțiile care au devenit prea mari și prea grele pentru a mai putea fi tolerate. Rușinea, vinovăția, gelozia, invidia, regretul, resentimentele care sînt activate în relație cu ceilalți pot fi copleșitoare. Situațiile cînd trebuie să ne confruntăm cu proprii demoni interiori, cu dezamăgirile și eșecurile noastre, devin atît de greu de suportat, încît pur și simplu **preferăm să ne amoțim pentru o perioadă**. Conectați la lumea virtuală, atenția ne este distrasă de la noi înșine, iar amorțeaua degetului mare pe telefon e minoră comparativ cu cea sufletească.

5. Ce anume putem face cînd observăm această tristețe la un prieten care petrece atît de mult timp pe rețelele de socializare? Cu siguranță, orice „predică” pe care am putea să i-o ținem, referitoare la efectele pe care le are o aplicație sau timpul petrecut online asupra „sănătății” sale, se va ciocni de o defensivă puternică. Nu numai că nu ajută, dar este un mijloc sigur prin care ne alăturăm lungului șir de oameni în prezența cărora se simte inadecvat, eșuat, neacceptat.

6. Dacă avem ceva de dăruit, putem să ne asigurăm că rămânem conectați la prietenul nostru, că am făcut ceva pentru a-l asigura că ne interesează ceea ce i se întâmplă și că ne dorim să ocupăm poziția unui prieten cu care el să se simte confortabil să fie vulnerabil. Pentru care nu trebuie să **pozeze**, pentru care nu trebuie să fie „cea mai bună variantă”, să nu fie nevoit să demonstreze într-una că e la fel de bun, precum îi vede pe „ceilalți”. Când o relație devine locul spre care ți-e drag să te îndrepti, în care te simți acceptat și în siguranță, când ai în preajmă oameni care scot la iveală ce e mai bun din tine, atunci, **nevoia de a evada** e mai scăzută și ancorele în realitate sînt mai puternice.

Zenobia Niculiță este psiholog.

Zenobia Niculiță, *Am un prieten care nu se poate dezlipi de telefon*. Apărut în *Dilema veche*, 20 noiembrie 2017

ÎNTREBĂRI

PARTEA I

(30/100)

Răspundeți la întrebările următoare:

1. Explicați pe scurt următoarele cuvinte și expresii scrise îngroșat în text, folosind sinonime sau perifraze și ținând cont de contextul în care apar:

- a) *introvertire*
- b) *lumea virtuală*
- c) *preferăm să ne amoțim pentru o perioadă*
- d) *să pozeze*
- e) *nevoia de a evada*

(5 puncte)

2. Care sunt, potrivit textului, motivele pentru care o persoană ajunge să petreacă mult timp în spațiul on-line?

(5 puncte)

3. Ce oferă lumea virtuală utilizatorilor rețelelor de socializare?

(5 puncte)

4. Potrivit textului și propriei opinii/experiențe, cum poate fi sprijinit cineva care simte nevoia de a se izola în lumea virtuală a rețelelor de socializare?

(5 puncte)

5. Potrivit textului, în ce mod anonimul oferit de ecranul calculatorului influențează modul cuiva de a-și exprima părerea? Sunteți de acord cu părerea exprimată în text? Explicați răspunsul vostru.

(5 puncte)

6. *Conectați la lumea virtuală, atenția ne este distrasă de la noi înșine, iar amorteala degetului mare pe telefon e minoră comparativ cu cea sufletească.* – Discutați acest punct de vedere, în lumina textului, în ansamblul său, și exprimându-vă propria părere.

(5 puncte)

PARTEA a II-a

(30/100)

E o lume pe care noi, oamenii, am creat-o, dar care trăiește în afara noastră. – Comentați această afirmație regăsită în text, exprimându-vă propriul punct de vedere. (aproximativ 100 de cuvinte)

PARTEA a III-a

(40/100)

Scrieți un eseu pornind de la una dintre cele două teme propuse mai jos (aproximativ 300 de cuvinte):

a. Există limite în responsabilitatea pe care o avem față de prieteni?

SAU

b. „Nu haina îl face pe om. “, spune un proverb. În ce situații este potrivit să spunem că ne putem forma o opinie justă despre oameni luându-ne după hainele pe care le poartă? Referiți-vă la argumente pentru și contra și exprimați-vă punctul de vedere cu privire la ideea cuprinsă în acest proverb.